

give de enkelte Bagermestre, Arbejdsgiverne, den Bevægelsesfrihed til at indrette den enkelte Arbejders Arbejdstid, som de naturligt maatte ønske, og som man ogsaa, for saa vidt det kan forenes med Lovens Formaal, meget gerne vil give. Det ærede Medlem ønskede særlig en Rettelse med Hensyn til den fastsatte Hviletid efter $5\frac{1}{2}$ Times Arbejdstid. Jeg vil gerne i denne Sammenhæng minde det ærede Medlem om, at det var et af de Spørgsmaal, som det viste sig meget vanskeligt at komme ud over ved de tidligere Forsøg, der ere gjorte paa at lovgive paa dette Omraade. Den Gang man her i Tinget havde et privat Lovforslag til Forhandling, var der nemlig i dette Lovforslag opstillet Krav om en Times Hviletid efter hver 3 Timers Arbejdstid. Men i den Beretning, som det ærede Medlem ogsaa omtalte, udtalte dette høje Tings Flertal, at det vilde gaa med til en Hviletid paa ca. halvanden Time, højst halvanden Time, naar der blot ikke blev bestemt noget om, i hvilket Tidsrum af Arbejdstiden denne Hviletid skulde falde. Det foreliggende Lovforslag er altsaa et Forsøg paa at samle disse to forskellige Opfattelser og gøre det muligt at forene dem saaledes, at dette Stridsspørgsmaal kunde komme ud af Verden.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 6 fandt det ærede Medlem det uheldigt, at der var givet Kommunalbestyrelserne en Indstillingsret paa dette Omraade. Jeg skal dog minde det ærede Medlem om, at man i saa Henseende har valgt den Fremgangsmaade, som man bruger ved de Vedtægter, der omtales i den gældende Fabriklovs § 1, og det har været saa meget naturligere at gaa denne Vej, som de forskellige Forsøg, der under Lovforslagets Forberedelse ere gjorte paa at finde andre tilfredsstillende Udveje, ikke have vist sig egnede til at bringe den fornødne Enighed til Veje. Saaledes som Bestemmelsen her foreligger, er den tiltraadt af Arbejdsraadet, og i dette Raad sidde jo saavel Repræsentanter for Arbejdsgiverne som for Arbejderne, indstillede af disse og derefter udnævnte af Ministeriet.

Endelig omtalte det ærede Medlem blandt de Bestemmelser, som han havde væsentlige Indvendinger at gøre imod, Regulativbestemmelserne i § 12; han mente, at der burde gives Organisationerne en Adgang til at udtale sig derom. Ja, jeg har saa lidt noget imod, at der gives Organisationerne en saadan Adgang til at udtale sig om saadanne Regulativbestem-

melser, at jeg for mit Vedkommende end ikke kunde tænke mig at gaa til Bekræftelse af noget Regulativ, forinden jeg havde sikret mig, at det havde været til Overvejelse af de interesserede Organisationer. Men i hvilken Udstrækning der da vil kunne tages Hensyn til de paagældende Organisationers Indstillinger, vil naturligvis altid være et Spørgsmaal i hvert enkelt Tilfælde. En Afgørelse maa jo træffes, og det er Ministeren, der i Følge dette Lovforslag, saavel som i Følge Fabrikloven, træffer Afgørelsen under *sit* Ansvar. Men ere Indstillingerne og Bemærkningerne rimelige, ville de altid have den største Udsigt til at blive tagne i Betragtning og gjorte til Genstand for den velvilligste Overvejelse.

De andre ærede Medlemmer, der havde Ordet, fremkom kun med mindre Indvendinger, idet de i øvrigt udtalte sig velvilligt overfor Lovforslaget, hvorfor jeg takker, og jeg skal ikke opholde mig ved de mindre Indvendinger, der saaledes fremkom, da jeg mener, at man rettest kan overveje dem i et Udvalg. Kun skal jeg gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), hvis velvillige Udtalelser overfor Forslaget jeg i øvrigt anerkender. Det ærede Medlem spurgte, om de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget angaaende Fridøgn og Søndagsfrihed skulde forstaaes saaledes, at der her er Tale om et Minimum af Fritid. Paa dette Spørgsmaal kan jeg svare fuldt bekræftende. Her er kun Tale om et Minimum, og de Bestemmelser, der i øvrigt i Fremtiden ville blive trufne ved frivillig Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, berøres ikke af dette Lovforslag. Det gælder i øvrigt ikke blot denne Bestemmelse, men ogsaa Bestemmelsen med Hensyn til Arbejdstiden saavel i København som i Provinserne. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor der her i Lovforslaget var sat nogen Forskel paa Arbejdstiden i København og i Provinsbyerne, og fandt, at det var en meget fin Afmaaling, man havde gjort, naar man havde ment i Lovforslaget just at kunne sætte den rimelige Arbejdstid det ene Sted en halv Time større end det andet Sted. Saadan nogen fin Afmaaling i saa Henseende har der imidlertid ikke fundet Sted ved dette Lovforslags Udarbejdelse. Naar man har sat disse Tider i dette Lovforslag, er det ganske simpelt, fordi det som Regel er det gældende Forhold med Hensyn til disse Arbejdstider, og man har ikke villet blande